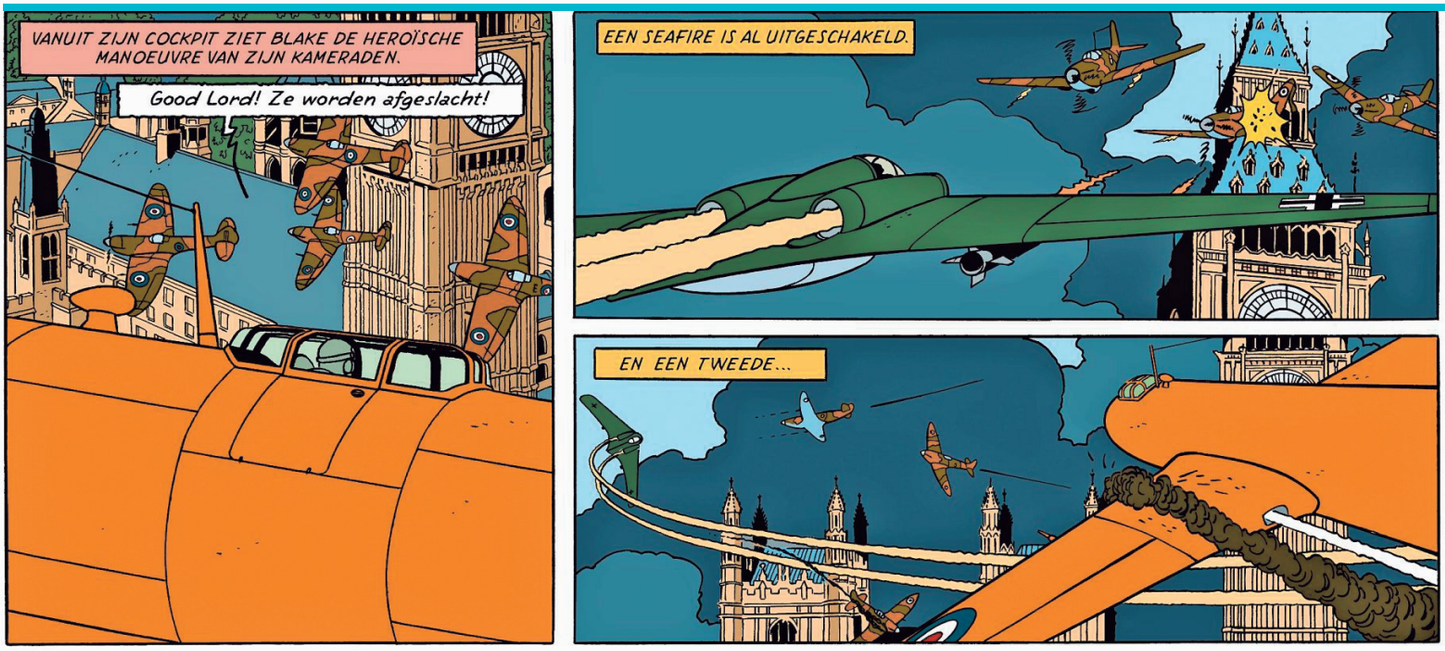

▶ **Gevechtsvliegtuigen boven Londen: daarmee begint *De staf van Plutarchus*, de prequel die uitlegt waar Blake en Mortimer vandaan komen.** © RV

De eerste tien pagina's van *De staf van Plutarchus* laten zich lezen als een onversneden Buck Danny-verhaal. Kapitein Blake, een RAF-piloot, wordt er met spoed op uitgestuurd om met een nieuw, nooit eerder ingevlogen prototype van een gevechtsvliegtuig – de Golden Rocket – Londen te beschermen tegen een Duitse piloot die, eveneens met een onbekend gevechtsvliegtuig, het House of Parliament dreigt te bombarderen.

Tien pagina's lang speelt zich boven Londen een intense gevechtsscène af. Er wordt geschoten op de torens van het House of Parliament, Britse Seafires worden een voor een neergehaald, een van beider prototypes valt in de Theems en op de grond sterft een zekere Steelwell. Geen detail.

Het is dankzij het overlijden van die Steelwell, de rechterhand van majoor Benson, dat Blake in dienst komt bij de Britse inlichtingendienst. Ettelijke pagina's verder staat de titelheld oog in oog met wat zijn latere aartsvijand zal worden: Olrik. En op het einde van het album verwijst scenarist Yves Sente (50) doodleuk naar het vervolg van dit verhaal: *Het geheim van de zwaardvis*, een tweeluik uit 1960 van de geestelijke vader Edgar Pierre Jacobs.

Vrouwen in de reeks

De staf van Plutarchus is het elfde *Blake en Mortimer*-verhaal sinds de reeks in 1996 een vervolg kreeg. In dat jaar gaven de Belgische scenarist Jean Van Hamme en de Franse tekenaar Ted Benoit de aftrap met *De zaak Francis Blake*.

'Vroeger wou men actie en suspense. Vandaag is er meer interesse in karaktervorming. Vandaar dit project'

YVES SENTE

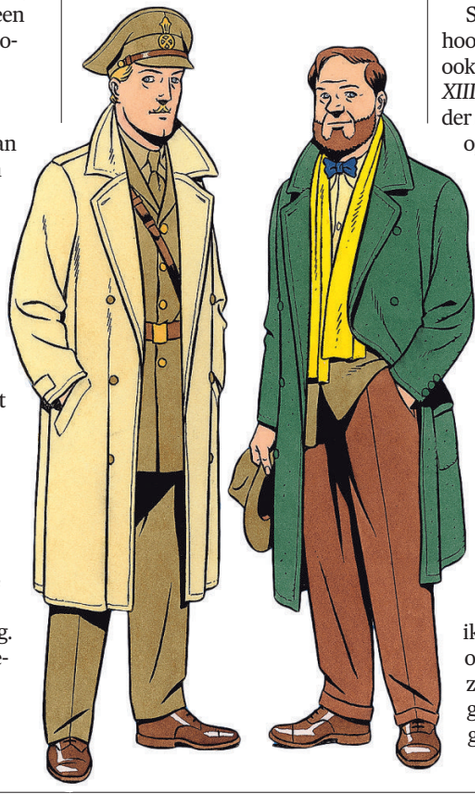

Die comeback ging niet zonder slag of stoot. Zowel de Stichting Jacobs als talloze nostalgische lezers lieten weten Benoits lijnvoering alsook het Van Hammes scenario te verafschuwen. Ze klaagden over de anatomie van de handen van de personages en, meer nog, over de plotse aanwezigheid van vrouwen in de reeks. De strenge Franse, protectionistische censuurcommissie had in Jacobs tijd immers hun aanwezigheid verboden – Jacobs tekende er geen enkele – en dat moest gerespecteerd worden. Van Hamme oordeelde echter dat zowel die tijd als de daarbij betrokken argumenten, passé waren.

Scenarist Yves Sente, die als exhoofd Uitgaven bij Lombard intussen ook verder schreef aan topreeksen als *XIII* en *Thorgal*, zette die tendens verder in 2000 met *Het Voronov-complot*, op tekeningen van de Fransman André Juillard. Sterker: hij liet Mortimer zelfs verliefd worden. Opnieuw controverse in conservatieve stripkringen. Maar Sente zette door.

Het deze week verschenen *De staf van Plutarchus* is zijn vijfde verhaal. Met de kritiek houdt hij geen enkele rekening, zo blijkt. "Ach, ik weet zeker dat we gelijk hebben met onze aanpak. Steeds minder lezers spreken er over. Goed, op websites zie ik nog steeds dat sommigen die evolutie walgelijk vinden, maar blijkbaar blijven ze de albums wel kopen.

"Ik blijf zeggen: Van Hamme en ik zijn geen Jacobs. Niemand zal ooit Jacobs zijn. Wij vullen het in zoals we denken dat Jacobs het zou gebracht hebben mocht hij dat gekund hebben: echte verhalen en echte personages, zonder enige vorm van censuur.

"Weet je wat ik moet doen? De indruk geven dat het albums zijn van de jaren zestig, maar ze schrijven voor een publiek van na de eeuwwisseling. Schrijven op dezelfde wijze als Jacobs? Dan zou ik te horen krijgen dat ik ouderwets ben, niet meer van deze tijd."

Vraagtekens

De nieuwe avonturen van Blake en Mortimer hebben al enkele topscenaristen bijeengebracht, zoals Jean Dufaux en Jean Van Hamme. Maar het is Sente die er een sport van maakt naar de origine van de karakters af te zakken. In *De staf van Plutarchus* situeert hij kapitein Blake lang voordat die bij de Britse geheime dienst MI5 terechtkwam.

Het is ook in dit album dat de twee titelhelden voor het eerste kennismaken met aartsvijand Olrik. "Eigenlijk was het Jacobs zelf die al tijdens zijn leven was gestart met het in kaart brengen van het verleden van zijn papieren personages," zegt Sente. "Dat deed hij in zijn biografie *Un opéra de papier*. Het ontbrak hem echter aan tijd om er dieper op in te gaan. Die taak hebben wij nu op ons genomen. We wilden vragen ingevuld zien. Het werd tijd om persoonlijker te worden. Hoe kwam Blake bij MI5 terecht? Wanneer ontmoetten Blake en Mortimer elkaar? En wat deden ze precies tijdens WO II? Er zitten heel veel gaten in hun verleden.

"Al die vraagtekens en elementen samen, daar wilde ik mijn tanden inzetten via een prequel. Misschien wilde Jacobs dat ooit ook doen, maar had hij wel de tijd om dat te doen? Hij moest wekelijks voor het magazine